

εἰκοσιπέντε σκαθῶς ἡ πούλητική του γραφή [φαίνεται] | εἰς τὲς ὅμοιες πρᾶξεις τοῦ πούλητῆ, ὅμως διὰ εὐχαρίστησιν τῶν παιδίων ἔστοντας συγιενῆς του, τὸς ἔδωκε | παρα[νω] ριάλια πέντε. Ὅθεν τὰ τριάντα ριάλια σωστὰ καὶ σὲ μετρητὴν μονέδα κορέντε | ἔδωκεν καὶ ἐμέτρησεν ὁ ἀγοραστὴς Τρανὸς Κουτζούρης τῶν παιδίων ὅπου τοῦ τὸ πούλουσιν Μανώλης καὶ Ἰω(άννης) παρὼν καὶ ἡ μητέρα τος καὶ ὁ παπποῦς τος κὺρ Νικόλας Μαῖτ(ος) στερχτὰ παιδία μὲ γονιοὺς σ'τούτην | τὴν πούλησίᾳ τὰ ἐλάβασιν ὥς ἕναν ἄσπρον νέτα δίχως τὸ πέπτο τῆς βασιλείας κατέμπροσθεν | ἐμοῦ τοῦ γράφοντος καὶ ὑπογραφόντων. Ἐτὶ ἔστοντας εὐχαριστημένα καὶ ξεπληρωμένα [παράνω] | ἐγδύνονται καὶ ἀπὲ τὴν σήμερο ἀποξενῶνται ἀπὲ τὸ ἐμισθὸ ἀμπέλι τοῦ πατρὸς τος καὶ δίνουν το καὶ πα | ραδίνουν το στὴν ἐξουσία καὶ δεσποτεία τοῦ ἀγοραστῆ νὰ τό'χη ὅλο καὶ νὰ τὸ ἐξουσιάζη ὥς ἀγοράν του | τέλεια ξεπληρωμένο καὶ νὰ λάβῃ ζάπτι καὶ κυρίευσίν του μὲ πηγάδιν του μὲ πατητήριν του καὶ | μὲ πάσης του δικιαιώματα καὶ ποσσέσσα ποὺ τοῦ ἀγίζουν, πλὴν εἰς ὅλο τὸ ἐδῶ γραμμένο ἔμειναν | τὰ μέρη εὐχαριστημένα καὶ ἀναπαμένα τὸ βεβαιώνουν μὲ ἀξιόπιστους μάρτυρες καὶ μὲ | τὴν ὑπόσχεσιν τῶν ὑπαρχόντων τος νὰ διαφεντεύγουν τὸν ἀγοραστὴ καὶ κληρονόμους τ(ος) στὸ κάθεν ἐνάντιον | καὶ νὰ τὸν ἐβγάζουν ἀζημίωτο διὰ τὴν παροῦσαν ἀγορά.

–[μα]νολις κοστατη κορακιτι ος πουλιτις στεργι καὶ βεβεονι το παρο και μιν εχοτας | γράματα επαρακαλεσε με πα(πα) φραντζέσκο ζουλη και γράψω δια λογου του και μαρτιρο.

–νικόλας μαυτὸς βεβεονι το παρο διὰ χιρὸς δια χειρὸς ἐμου γεοργακης σμιρνιὸς καὶ μαρτιρο.

–Γλέντα μητέρα τῶ πεδίο οπου πουλουσην βεβεονει το παρο δια χιρος ἐμοῦ τοῦ γράφοντος.

80

Διαιτητική απόφαση

1754, 18 Αυγούστου

Ἔτος Κυρίου 1754, Αὐγούστου 18, S. N., ἐν τὴν Ἀξία.

Ἔστοντας καὶ οἱ κάτωθεν ὑπογραμμένοι ἄλμπιτροι ἐλάβασιν ἐξουσία μὲ κοπρομέσσο συνδέμενο | ὑπὸ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ γράφοντος ἀπ' τὸν αἰνδεσιμώτατον προεστὸν Κυρίας Καπέλλας ἀφέντη Πέτρο Σιγαλάκη | πατέρα τῆς συντροφίας τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἀπὸ κὺρ Σταμάτη παπα-Λιμπερτᾶ διὰ νὰ ἰδοῦν κάποια διαφορὰ | ποὺ ἔτρεχιεν ἀνάμεσον αὐτοὺς ἀπάνω στὸ χωράφι ποὺ ἐζῆταν ὁ Σταμάτης ὀνομαζόμενο τοῦ παπα-Ἰω(άννη) στὸν Ἀνγκκαδα στὸ μέρος Μελάνω πλησίον παπα-Πανιόλου στὴν βρύση

στὰ Καλύβια. Ὅθεν ἔστοτας | εἶδασιν ἐγροικήσασιν οἱ ἀφέντες ἄλμπιτροι
 ἱρκιετὸ ὅ,τι τὰ ὑποδεσιάρικα μέρη τὸς ἀνάφεραν | καὶ ἐφανέρωσαν
 ἐν γράφῳ καὶ ἐκ στόματος ἀπάνω διὰ τὸ ὅμοιο χωράφι καὶ πλὴν δὲν τὸς
 ἐμεινεν νὰ εἰποῦ |. Ὅθεν ἀφοῦ καρποφορεμένοι καὶ ὁμόγνωμοι οἱ δύο ὡς
 αἶρεται κριτὲς τῶν μερίδων ἐν ὀνόματι Κυρίου | λέσιν καὶ φανερόν του μὲ
 καθαράν δικαιοσύνη ὅτι τὰ γράμματα ποὺ ὁ αἰνδέσιμος προεστὼς τὸς
 εἰδειξεν | πρὸς διαφέντευσίν του καὶ ἀνάμεσον εἰς αὐτὰ τὴν δονατζιόνε
 τοῦ Ντεμαρῆ εἰς τὴν ὁποίαν νοματίζει | πὼς τὸ ἄνωθεν χωράφι τὸ ἔχει
 ἀγορὰ καὶ τὸ ἄφησεν στὸ ἄνωθεν μοναστήρι ὁ Ντεμαρῆς καὶ μὲ διαδή-
 κη του, | διὰ τοῦτο γροικοῦν καὶ λεσὶν πὼς ἄκiaiρα καὶ ἀνωφέλετα νὰ
 μείνουν τὰ ζητήματα τοῦ ἄνωθεν Σταμάτη παπα- | Λιμπερτᾶ πρὸς τὸ
 χωράφι ποὺ ἐπρετεντέριζεν στὸν Ἀνγγκαθα μὰ νὰ τό 'χη ὡς τὸ εἶχεν
 καὶ ἐπο | σσεδέριζεν ἀπὸ τὸ παλαιὸ εἰρηνικὸ τὸ τίμιο μοναστήρι Κυρίας
 Καπέλλας ὅλο μὲ δικαιώμα | τάν του εἰς τὸ ἐξῆς καὶ ὁ Σταμάτης νὰ
 μείνη ἀποξενωμένος κληρονομικῶς τῶρι διὰ πάντα ἀπέ αὐτὸ, | ὅμως διὰ
 πλεόν εἰρηνικὸ τέλος τῆς παρούσης ὑπόδεσης γνωρίζοντας οἱ ἀφέντες
 ἄλμπιτροι | τὴν χρεία τοῦ Σταμάτη καὶ γνωστήν τος ἡ ἐπαινεμένη φι-
 λανθρωπία ποὺ πολιτεύγεται ὁ αἰνδέσιμος | προεστὼς στὸν τόπο μας
 διὰ ἔργον ἀπλοδωριᾶς καὶ εὐχαρίστησης τοῦ Σταμάτη παντοτινὴ πρὸς
 τὸ τίμιο ἄνωθε | μοναστήρι, ἀποφασίζουν οἱ ἀφέντες ἄλμπιτροι νὰ λάβῃ
 ὁ Σταμάτης παπα-Λιμπερτᾶς ὑπὸ χειρὸς τοῦ | ὁμοίου ἀφ(έντη) ἄνωθεν
 προεστοῦ ριάλια δώδεκα, ρ(ιάλια) 12, καὶ λαβαίνοντάς τα νὰ σταδῇ καὶ
 νὰ γροικᾶται | κληρονομικῶς ἀκαταζήτητος καὶ ὑπερφχαριστημένος διὰ
 νὰ φέρνῃ σέβας καὶ ἀγάπη πρὸς τὸ μοναστήριν τος. | Τοῦτο ὅλο ποὺ πε-
 ριέχει βεβαιώνουν οἱ ἀφέντες ἄλμπιτροι μὲ τὴν τιμίαν τος ὑπογραφή.

—φιλίππος δραγωμανάκης Καν(ον)ικος ὡς αλπιτρος ἐποφάσισα.

—ο πρωτονοταριος Δρυμαλιας ως αλπητρος εποφασισα.

Παντελεος σουμμαριπας Καντζελαριος | Αξηας έγγραψα.

80α

(στην ἴδια σελίδα, κάτω ἀπὸ τὸ 80)

Διαιτητικὴ ἀπόφαση

1754, 21 Αυγούστου

||Σήμερα στοὺς 1754|| Αὐγούστου εἴκοσι μία, στο Νέο.

Ἐλαβεν ὁ Σταμάτης παπα-Λιμπερτᾶς παρρησία τῶν ὑπογραφόντων
 | ἐδῶ παρὼν ὑπὸ χειρὸς τοῦ αἰνδεσιμώτατου προεστοῦ πατέρα Σιγάλα
 τὰ δώδεκα ριάλια ὅπου ὀνοματίζει ἡ | ἄνωθεν ἀπόφαση νὰ λάβῃ καὶ
 εὐχαριστήθῃ εἰς ἐπικλούθησιν τῆς γνώμης τῶν ἀποφασισταί. | Λοιπὸ
 μείνῃ εὐχαριστημένος τέλειος καὶ ἀκαταζήτητος διὰ τὸν ἑαυτὸν του καὶ